

kerhed ligger i de Midler, der stilles til dens Raadighed, og i den Garanti, som de fem Banker solidarisk yde den. Men Afviklingskassen skal betyde mindre og have et mindre Arbejde at udføre end Bankkomiteen. Det ligger i Forholdet, idet de allerfleste af de store Opgaver, som tilfaldt Bankkomiteen, ville være løste, naar Afviklingskassen træder i Kraft. Man har faaet Detailhandlerbanken i Likvidation, man vil ogsaa da have ordnet alt, hvad der ligger omkring de jyske Banker og Laanekassen. Og endelig det meget indviklede og vanskelige Forhold, der har været mellem de garanterende og de garanterede Banker. Alt det vil være ude af Verden, naar Afviklingskassen træder i Kraft.

Det ærede Medlem spørger: Hvilken Magt har i Virkeligheden Afviklingskassen overfor de nødlidende eller likviderende Banker? Jeg svarer dertil, at den har en ganske god Magt, nemlig den, der ligger i Pengene. Det er derfra, Pengene til de nødlidende Banker, til Detailhandlerbanken og Grundejerbanken, skulle komme. Derfor tror jeg nok, man kan være nogenlunde sikker paa, at disse Banker gøre intet, som er Afviklingskassen imod, og jeg tror, at den ved Hjælp af de Betingelser, den kan stille for sine Laan, altid vil have Magt og tilstrækkelig Magt overfor Bankerne. Det har jeg altsaa ment kunde være fyldestgørende paa dette Punkt, og det vil jeg vedblive at mene. I dette Forhold vil ganske sikkert Pengenes Magt, som i mange andre Forhold, vise sig at være meget stor og tilstrækkelig. Naar f. Eks. Grundejerbanken er nævnt, maa jeg dog sige, at denne Bank arbejder jo med en ganske uhyre stor laant Kapital — jeg erindrer i Øjeblikket ikke Tallet, men det er vist i sidste Regnskab mellem 25 og 28 Mill. Kr. — maaske den kan tiltrænge endnu større Laan, og maaske man vil stille dem til dens Raadighed og ikke forsøge at bringe den fra den forholdsvis gunstige Stilling, den nu har — jeg mener dermed, at man anser den for solvent — til den mindre gunstige, at man skulde forlange, at den skulde likvidere. Men for at den skal kunne faa dette Laan, maa den til Afviklingskassen, og derved vil denne altid efter min Mening have tilstrækkelig Myndighed til at bestemme over Administrationen og Direktionen i Banken.

Det ærede Medlem var misfornøjet med den Affattelse, § 6 har faaet nede i Folketinget. Naturligvis havde jeg foretrukket den Affattelse, som jeg selv har givet Paragraffen, og for saa vidt kan jeg

kun takke ærede Medlemmer, som have været enige i, at denne Affattelse var bedre. Naar jeg har kunnet gaa med til den Affattelse, Paragraffen nu har faaet, ligger det i, at jeg ikke tror, at Affattelsen har mere end formel Betydning. Jeg tror, at Statens Repræsentant vil være overordentlig betydningsfuld indenfor Afviklingskassen, hvad enten han er Medlem af Bestyrelsen, eller han ikke er det. Jeg lægger Vægt paa de Ord, der staa, at „Afviklingskassens Virksomhed kontrolleres af en af Finansministeren udnævnt tilsynsførende“. Den tilsynsførende skal kontrolere alt, hvad der sker. Ingen Beslutning af nogen som helst Betydning kan tages, uden at han kan kontrolere den; hele Virksomheden kontrolleres af ham. Naar det er Tilfældet, tror jeg, at det er ligegyldigt, enten man vil kalde ham Medlem af Bestyrelsen eller tilsynsførende; han har dog Magten, uden om ham kommer man ikke. — Naar det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) opfordrede Finansministeren til at medgive ham en Instruks, kan han naturligvis meget godt faa en saadan; men den vil kun have det Indhold, at man omhyggeligt paalægger ham at kontrolere enhver Beslutning eller Afgørelse, der træffes indenfor Afviklingskassen. Dermed maa imidlertid efter min Mening ogsaa Statens Interesser være dækkede. Paa den anden Side mener jeg ikke, at man kan sammenligne ham med Sparekasseinspektøren. Denne har et Embede, efter hvilket han skal inspicere en Række Sparekasser, som han vel egentlig aldrig fysisk er i Stand til at faa undersøgt indenfor en nogenlunde rimelig Tid. Den Mand, der her er Tale om, har kun den ene Kasse at kontrolere, og jeg mener ikke, at denne Kasses Virksomhed vil blive saa overordentlig umfangsrig. Derfor tror jeg, man kan være sikker paa, at hvis han eliers forstaar sig paa det, vil han ogsaa kunne kontrolere denne Kasses Virksomhed.

Jeg har til Slutning saa kun en Bemærkning at gøre til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), som atter har henledet Finansministerens Opmærksomhed paa den Forfatning, i hvilken Statens Kassebeholdning og Reservefond befinder sig. Det ærede Medlem tog Anledning til dette ud fra den Betragtning, at hvis Statens Kassebeholdning i sin Tid havde været anderledes, vilde Staten kunne have ydet Bankerne Hjælp paa en meget virksomere og for Statens Interesser ikke skadelig Maade. Havde man den Gang haft